

Publicerad 2005-10-03 22:03 av Tesan

För att jag inte visste att det var möjligt att sakna någon så mycket. Att det kunde göra så ont.

Morfar

Undrar, varför du inte längre tillåts vistas bland oss.

Önskar, att jag aldrig vaknat den där morgonen, att telefonen aldrig ringt.

Våndas, över att jag inte hälsade på dig oftare, att jag inte så hur mycket du betydde.

Skräms, av det stora tomrum du lämnat, av det faktum att döden är så definitiv.

Inser, hur mycket du betydde för mig, hur konstigt, tomt och annorlunda livet kommer att fortlöpa utan dig.

Undrar, om du vet vad du betydde för mig.

Hoppas, att du vet hur mycket jag älskar dig.

Ifrågasätter, om du verkligen ville lämna oss.

Övertygad, om att du ville stanna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tesan med Poeter.se id #4965 innehar upphovsrätten